

Ακτές Διακοφτού και παραθαλάσσια Κορινθία Το τοπίο στη λογοτεχνία

Γιάννης Μαγκλής, *Όταν ο άνθρωπος πολεμά για τη λευτεριά. Ανθολογία αντιστασιακής πεζογραφίας 1941-1944*, (επιμέλεια: Έλλη Αλεξίου), Εκδόσεις Ηριδανός, Αθήνα 1965.

[Τον Ιούνιο του 1827 ο υπασπιστής του Θεόδωρου Κολοκοτρώνη, Φώτιος Χρυσανθακόπουλος (ο γνωστός με το ψευδώνυμο Φωτάκος) με 150 στρατιώτες είχε στρατοπεδεύσει στο Μέγα Σπήλαιο και προετοιμαζόταν να κλείσει το δρόμο στον Ιμβραήμ. Ο Ιμβραήμ στο μεταξύ μπήκε στο Διακοφτό και στα γύρω χωριά και σέρνοντας αιχμαλώτους ξεκίνησε για την Τριπολιτσά. Αφηγείται ο ίδιος ο Φωτάκος.]

«...Την ιδίαν δε νύκτα πολυάριθμον σώμα Τούρκων επέρασεν εκείθεν και επήγεν εις το χωρίον Διακοφτόν της Βοστίτσας καθ' ήν ώραν οι άνθρωποι ήσαν εις την εκκλησίαν, η οποία επλησίαζε να απολύση, και εξαίφνης κυκλώσαντες την εκκλησίαν αιχμαλώτισαν όλους, άνδρας και γυναικόπαιδα και τους ιερείς των. Τον δε ιερέα, ο οποίος έτυχε τότε να λειτουργή, δια να τον χλευάζουν τον έφεραν ενδεδυμένον την ιερατικήν του στολήν. Ημείς όμως δεν εγνωρίζαμεν ότι οι Τούρκοι ελεηλάτουν τα χωρία εκείνων των μερών, αλλ' ούτε τίποτε άλλο, διότι δεν αφήκαν να έλθη κανείς εις το μοναστήριον διά να μάθωμεν.... Εκεί εις ένα στενόν και κρημνώδες μονοπάτιον εβλέπομεν τους Τούρκους περνώντας και φέροντας τους αιχμαλώτους άνδρας και γυναικόπαιδα και ζώα πολλά, τα οποία επήραν από το Διακοφτόν και από τα άλλα εκεί χωρία. Είδαμεν δε και τον ιερέα του Διακοφτού φορούντα τα ιερά του ενδύματα. Οι αιχμάλωτοι άνδρες ήσαν φορτωμένοι διάφορα πράγματα, και εβάδιζαν εμπρός όλοι ομού, άνθρωποι και κτήνη, και εφαίνοντο ωςάν κοπάδι από τα ταμπούρια μας.

Τότε ήλθεν ένας καλόγερος ... και με θυμόν μου λέγει: “δεν εντρέπεσθε όπου είσθε στρατιωτικοί; Πως υποφέρετε να βλέπετε τους αδελφούς μας Χριστιανούς να τους κάμουν έτσι οι Τούρκοι, και μάλιστα τις γυναίκες σας να τας κάνουν σεργούνη;” Αληθινά εντράπηκα ακούσας τοιαύτα λόγια από τον μοναχόν, και αμέσως είπα εις τους καπεταναίους και τους λοιπούς συντρόφους μου να ετοιμασθούν εις πόλεμον.»